

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2016. szeptember 21. *

„Fellebbezés — Kohéziós Alap — Pénzügyi támogatás csökkentése — Az Európai Bizottság határozatának elfogadására vonatkozó eljárás — Határidő fennállása — Az előírt határidő be nem tartása — Következmények”

A C-140/15. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik: S. Pardo Quintillán és D. Recchia, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

felperesnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2015. március 24-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

a **Spanyol Királyság** (képviseli: A. Rubio González, meghatalmazotti minőségben)

felperes az elsőfokú eljárásban,

támogatja:

a **Holland Királyság** (képviselik: B. Koopman és M. Bulterman, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél a fellebbezési eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: F. Biltgen (előadó) tanácselnök, A. Borg Barthet és M. Berger bírák,

főtanácsnok: M. Wathelet,

hivatalvezető: A. Calot Escobar

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: spanyol.

Ítéletet

- 1 Az Európai Bizottság fellebbezésével az Európai Unió Törvényszéke 2015. január 20-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletének (T-111/12, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2015:28) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék megsemmisítette a Kohéziós Alapból „A Comunidad Autónoma de Extremadura szilárd hulladékainak kezelése – 2001” (CCI 2001.ES.16.C.PE.043), „Vízellátás és szanálási hálózatok a Duero vízgyűjtő medencéjében – 2001” (CCI 2000.ES.16.C.PE.070), „A Comunidad Autónoma de Valencia szilárd hulladékainak kezelése – 2001 – II. Csoport” (CCI 2001.ES.16.C.PE.026) és „A Bierzo Bajo szanálási és szennyvíztisztítási rendszere” (CCI 2000.ES.16.C.PE.036) projektekhez odaítélt támogatás csökkentéséről szóló, 2011. december 22-i C (2011) 9990 bizottsági határozatot (a továbbiakban: vitatott határozat).

I - A jogi háttér

- 2 Az 1999. június 21-i 1264/1999/EK rendelettel (HL 1999. L 161., 57. o.; magyar nyelvű különkiadás 14. fejezet, 1. kötet, 73. o.), valamint az 1999. június 21-i 1265/1999/EK rendelettel (HL 1999. L 161., 62. o.; magyar nyelvű különkiadás 14. fejezet, 1. kötet, 78. o.) módosított, a Kohéziós Alap létrehozásáról szóló, 1994. május 16-i 1164/94/EK tanácsi rendelet (HL 1994. L 130., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 14. fejezet, 1. kötet, 9. o.; a továbbiakban: módosított 1164/94 rendelet) 2. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Az Alap pénzügyi hozzájárulást nyújt a környezetvédelem és a transzeurópai közlekedésinfrastruktúra-hálózatok terén megvalósuló, az Európai Unióról szóló szerződésben megállapított célok eléréséhez hozzájáruló projektekhez azokban a tagállamokban, ahol a vásárlóerő-paritásban mért, egy főre jutó bruttó nemzeti termék a közösségi átlag 90%-ánál kevesebb, és amelyek rendelkeznek a [z EUMSZ 126. cikkben] említett, gazdasági konvergenciára vonatkozó feltételek teljesítésére irányuló programmal.”

- 3 A módosított 1164/94 rendelet 8. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az Alap által finanszírozott projektek összhangban vannak a Szerződések rendelkezéseivel, az azok alapján elfogadott eszközökkel [helyesen: aktusokkal] és a közösségi politikákkal, beleértve a környezetvédelemre, a közlekedésre, a transzeurópai hálózatokra, a versenyre és a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozókat.”

- 4 A módosított 1164/94 rendelet 12. cikkének szövege a következő:

„(1) A Bizottság az Európai Közösségek általános költségvetése végrehajtására vonatkozó felelősségének sérelme nélkül elsősorban a tagállamok tartoznak felelősséggel az intézkedések pénzügyi ellenőrzéséért. E célból a tagállamok a következő intézkedéseket teszik:

[...]

- c) biztosítják a projekteknek minden irányadó közösségi szabállyal összhangban történő irányítását, és a rendelkezésükre bocsátott alapoknak a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elveivel összhangban történő felhasználását;

[...]”

- 5 A módosított 1164/94 rendelet „[v]égrehajtási rendelkezések”-re vonatkozó II. mellékletének a „Pénzügyi korrekciók” című H. cikke ekképp rendelkezik:

„(1) Amennyiben a szükséges vizsgálatok befejezése után a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy:

- a) egy adott projekt végrehajtása nem indokolja az odaítélt támogatás egy részét vagy egészét, beleértve a támogatás odaítéléséről szóló határozatban szereplő feltételek valamelyike be nem tartásának esetét, és különösen minden olyan, a projekt végrehajtásának a jellegét vagy feltételeit érintő jelentős változás esetét, amelynek jóváhagyását nem kérték ki a Bizottságtól, vagy
- b) az Alapból származó támogatással kapcsolatban szabálytalanság történt, és az érintett tagállam nem tette meg a szükséges korrekciós intézkedéseket,

a Bizottság felfüggeszti az adott projektre vonatkozó támogatást, és indokolás mellett kéri a tagállamot, hogy meghatározott időn belül nyújtsa be észrevételeit.

Ha a tagállam kifogásolja a Bizottság által tett észrevételeket, a Bizottság a tagállamot meghallgatásra hívja, amelyen mindkét fél törekszik az észrevételekre és az azokból levonandó következtetésekre vonatkozó megegyezés elérésére.

(2) Amennyiben három hónapon belül nem sikerült megegyezést elérni, a Bizottság által meghatározott időtartam lejártával, a megfelelő eljárást betartva, a tagállam által esetlegesen tett észrevételeket figyelembe véve, a Bizottság határoz arról, hogy:

[...]

- b) végrehajtja a szükséges pénzügyi korrekciókat. Ez a projektre vonatkozóan odaítélt támogatás egészének vagy egy részének visszavonását jelenti.

E határozatokban tiszteletben kell tartani az arányosság elvét. A Bizottság a korrekció összegéről való határozatában figyelembe veszi a szabálytalanság, illetve a változás jellegét, valamint az irányítási, illetve ellenőrzési rendszer bármely hiányosságából következő lehetséges pénzügyi hatás mértékét. A támogatás csökkentése, illetve megszüntetése a kifizetett összegek behajtását eredményezi.

[...]

(4) A Bizottság megállapítja az (1)–(3) bekezdések végrehajtására vonatkozó részletes szabályokat, és erről értesíti a tagállamokat, valamint az Európai Parlamentet.”

- 6 A Kohéziós Alapból nyújtott támogatások irányítási és ellenőrzési rendszere, valamint a pénzügyi korrekciós eljárás tekintetében az 1164/94/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2002. július 29-i 1386/2002/EK bizottsági rendelet (HL 2002. L 201., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 14. fejezet, 1. kötet, 162. o.) 18. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az az időszak két hónap, amelyen belül az érintett tagállam az 1164/94/EK rendelet II. melléklete H. cikke (1) bekezdésének első francia bekezdése [helyesen: albekezdése] alapján válaszolhat a felkérésre, hogy nyújtsa be észrevételeit, a megfelelően indokolt esetek kivételével, amikor a Bizottsággal megállapodhat egy hosszabb időszakról [helyesen: amikor a Bizottság hosszabb időszakot is biztosíthat].

(2) Ha a Bizottság extrapolálás vagy átalány alapján pénzügyi korrekciókat javasol, a tagállam lehetőséget kap annak bizonyítására az érintett fájlok [helyesen: iratok] vizsgálatán keresztül, hogy a szabálytalanság tényleges mértéke kisebb, mint a Bizottság megítélése szerinti. A tagállamok a Bizottsággal megállapodva az érintett fájlok [helyesen: iratok] egy megfelelő arányára vagy mintájára korlátozhatják e vizsgálatuk hatókörét.

Kellően indokolt esetektől eltekintve az e vizsgálatához engedélyezett idő az (1) bekezdésben említett két hónapos időszakot legfeljebb két hónappal haladhatja meg. Az ilyen vizsgálatok eredményeit az 1164/94/EK rendelet II. melléklete H. cikkének (1) bekezdésében megállapított módon kell vizsgálni. A Bizottság minden, a tagállamok által a határidőkön belül szolgáltatott bizonyítékot figyelembe vesz.

(3) Minden esetben, amikor a tagállam kifogásolja a Bizottság által tett megállapításokat, és az 1164/94/EK rendelet II. melléklete H. cikke (1) bekezdésének második albekezdése alapján meghallgatásra kerül sor, a három hónapos időszak, amely alatt az említett rendeletnek a II. melléklete H. cikkének (2) bekezdése alapján a Bizottság határozatot hozhat, a meghallgatás napjától kezdődik.”

- 7 A módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikke (2) bekezdésének értelme e rendelkezés különböző nyelvi változataitól függően eltérő. E rendelkezés francia nyelvű változatából – amelynek értelmében a felek közötti megegyezés hiányában a Bizottság „három hónapos határidőn belül” határoz – ugyanis az következik, hogy az e változatban előírt három hónap a pénzügyi korrekcióról szóló határozat elfogadására vonatkozik. Ezzel szemben ugyanezen rendelkezés egyéb nyelvi változataiban az említett három hónapos határidő a felek közötti megegyezés hiányához kapcsolódik.
- 8 Az 1386/2002 rendelet 18. cikkének (3) bekezdéséből – amely kifejezetten utal a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdésére – az következik, hogy a Bizottságnak e H. cikk (2) bekezdése értelmében három hónapos időszak áll rendelkezésére, hogy pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozatot fogadjon el, amely határidő számítása a meghallgatás időpontjától kezdődik. E 18. cikk (3) bekezdésének valamennyi nyelvi változatából az következik, hogy nincsen közöttük eltérés a rendelkezés megfogalmazásában.
- 9 Az így módosított 1164/94 rendelet a 2000 és 2006 közötti időszakban volt alkalmazandó. Az 1386/2002 rendeletet pedig 1. cikke értelmében az első alkalommal 2000. január 1-je után elfogadott intézkedésekre kell alkalmazni.
- 10 A módosított 1164/94 rendelet 16. cikkének 1. pontja szerint e rendeletet legkésőbb 2006. december 31-ig felül kell vizsgálni.
- 11 A módosított 1164/94 rendeletet így a Kohéziós Alap létrehozásáról és az 1164/94 rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. július 11-i 1084/2006/EK tanácsi rendelet (HL 2006. L 210., 79. o.) hatályon kívül helyezte.
- 12 Az 1084/2006 rendelet 5. cikke értelmében „[e]z a rendelet nem érinti a Bizottság által az 1164/94/EK rendelet alapján jóváhagyott projektek vagy egyéb támogatási formák folytatását vagy módosítását, beleértve azok teljes vagy részleges megszüntetését is, amely rendelet következképpen az adott támogatásra vagy az érintett projektekre, azok lezárásáig, a továbbiakban is alkalmazandó”.
- 13 Az 1084/2006 rendelet 6. cikkének megfelelően „az [Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1260/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2006. július 11-i] 1083/2006/EK [tanácsi] rendelet [HL 2006. L 210., 25. o.] 105. cikke (1) bekezdésében megállapított rendelkezéseknek, valamint e rendelet 5. cikkének sérelme nélkül, az 1164/94/EK rendelet [...] hatályát veszti”.

14 Az 1083/2006 rendeletnek „Az eljárás” című 100. cikke értelmében:

„(1) A Bizottság a pénzügyi korrekcióról szóló határozat meghozatalát megelőzően azzal kezdi az eljárást, hogy tájékoztatja a tagállamot előzetes következtetéseiről, és felkéri a tagállamot, hogy két hónapon belül nyújtsa be észrevételeit.

Amennyiben a Bizottság extrapoláció alapján vagy átalány formájában végrehajtott pénzügyi korrekciót javasol, a tagállamnak lehetőséget kell kapnia – az érintett dokumentumok átvizsgálása révén – annak bizonyítására, hogy a szabálytalanság tényleges mértéke kisebb volt a Bizottság értékelésénél. A Bizottsággal egyetértésben a tagállam e vizsgálatot a dokumentumok megfelelően arányos részére vagy mintájára korlátozhatja. A kellően indokolt esetek kivételével az ilyen vizsgálat időtartama nem haladhatja meg az első albekezdésben említett két hónapos időtartamot követő további két hónapot.

(2) A Bizottság figyelembe veszi a tagállam által az (1) bekezdésben említett határidőn belül benyújtott valamennyi bizonyítékot.

(3) Amennyiben a tagállam nem fogadja el a Bizottság ideiglenes következtetéseit [helyesen: előzetes következtetéseit], a Bizottság meghallgatásra hívja a tagállamot, ahol a két fél a partnerségen alapuló együttműködés keretében erőfeszítést tesz arra, hogy megegyezzen az észrevételek és az azokból levonandó következtetések tekintetében.

(4) Megegyezés esetén a tagállam a 98. cikk (2) bekezdése második albekezdésének megfelelően újra felhasználhatja az érintett közösségi alapokat.

(5) Megegyezés hiányában a Bizottság a meghallgatást követő hat hónapon belül határoz a pénzügyi korrekcióról, figyelembe véve az eljárás folyamán benyújtott valamennyi információt és észrevételt. Amennyiben nem kerül sor meghallgatásra, a hat hónapos időszak a Bizottság által küldött meghívás [helyesen: a Bizottság meghívólevelének elküldése] időpontjától számított két hónap elteltével kezdődik.”

15 Az 1083/2006 rendelet „Átmeneti rendelkezések” című 105. cikke így rendelkezik:

„(1) Ez a rendelet nem érinti a 2052/88/EGK [...], a 4253/88/EGK [...], az 1164/94 [...] és az 1260/1999/EK rendelet alapján, vagy bármely egyéb, az adott támogatásra 2006. december 31-én alkalmazandó jogszabály alapján – amely következképpen ezt követően erre a támogatásra, illetve projektekre azok lezárásáig alkalmazandó – a Bizottság által jóváhagyott, a strukturális alapok által társfinanszírozott támogatás vagy a Kohéziós Alap által társfinanszírozott projekt folytatását vagy módosítását, beleértve a részleges vagy teljes megszüntetését is.

(2) Az operatív programokról szóló határozathozatal során a Bizottság figyelembe vesz minden olyan, a Tanács vagy a Bizottság által e rendelet hatálybalépése előtt jóváhagyott, a strukturális alapok által társfinanszírozott támogatást vagy a Kohéziós Alap által társfinanszírozott projektet, amely ezen operatív programok időtartama során pénzügyi következményekkel jár.

(3) Az 1260/1999/EK rendelet 31. cikkének (2) bekezdésétől, 32. cikkének (4) bekezdésétől és 37. cikkének (1) bekezdésétől eltérve a Bizottság által 2000. január 1-je és 2006. december 31. között jóváhagyott, az [Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA)] vagy az [Európai Szociális Alap (ESZA)] által társfinanszírozott támogatásra lekötött olyan részösszegeket, amelyek esetében a ténylegesen kifizetett költségekről szóló igazolt nyilatkozatot, a záró végrehajtási jelentést és az említett rendelet 38. cikke (1) bekezdésének f) pontjában említett nyilatkozatot nem küldték el a Bizottság számára az alapokból való hozzájárulást engedélyező határozatban megállapított, az elszámolhatóság végső határidejétől számított 15 hónapon belül, a Bizottság az említett határidőt követő 6 hónapon belül automatikusan visszavonja, aminek következtében a jogosulatlanul kifizetett összegeket vissza kell fizetni.

A bírósági eljárás vagy államigazgatási eljárásban halasztó hatályú fellebbezés következtében felfüggesztett műveletekre vagy programokra vonatkozó összegeket az automatikusan visszavonandó összegek kiszámításakor nem kell figyelembe venni.”

- 16 Az 1083/2006 rendelet „Hatálybalépés” című 108. cikkének első és második albekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Az 1–16., 25–28., 32–40., 47–49., 52–54., 56., 58–62., 69–74., 103–105. és 108. cikkben megállapított rendelkezéseket e rendelet hatálybalépésének napjától kezdődően, kizárólag a 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozó programok tekintetében kell alkalmazni. A többi rendelkezést 2007. január 1-jétől kell alkalmazni.”

- 17 Az 1083/2006 rendeletet hatályon kívül helyezte az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 347., 320. o.; helyesbítés: HL L 200., 140. o.).

- 18 Az 1303/2013 rendelet 145. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A Bizottság – mielőtt határozatot hoz egy pénzügyi korrekcióról – azzal kezdi az eljárást, hogy tájékoztatja a tagállamot vizsgálat ideiglenes következtetéseiről [helyesen: előzetes következtetéseiről], és felkéri a tagállamot, hogy két hónapon belül nyújtsa be észrevételeit.

(2) Amennyiben a Bizottság extrapoláció alapján vagy átalány formájában végrehajtott pénzügyi korrekciót javasol, a tagállamnak lehetőséget kell kapnia – az érintett dokumentumok átvizsgálása révén – annak bizonyítására, hogy a szabálytalanság tényleges mértéke kisebb volt a Bizottság értékelésénél. A Bizottsággal egyetértésben a tagállam e vizsgálatot a dokumentumok megfelelően arányos részére vagy mintájára korlátozhatja. A kellően indokolt esetek kivételével a vizsgálat időtartama nem haladhatja meg az (1) bekezdésben említett két hónapos időtartamot követő további két hónapot.

(3) A Bizottság figyelembe veszi a tagállam által az (1) és (2) bekezdésben meghatározott határidőn belül benyújtott valamennyi bizonyítékot.

(4) Amennyiben a tagállam nem fogadja el a Bizottság ideiglenes következtetéseit [helyesen: előzetes következtetéseit], a Bizottság meghallgatásra hívja a tagállamot, hogy meggyőződjön afelől, hogy a Bizottságnak a pénzügyi korrekció alkalmazásával kapcsolatos következtetéseit alapját képező minden releváns információ és észrevétel hozzáférhető.

(5) Megállapodás esetén, és az e cikk (7) bekezdésének sérelme nélkül, a tagállam a 143. cikk (3) bekezdésével összhangban újra felhasználhatja az érintett alapokat vagy az (Európai Tengerügyi és Halászati Alapot [ETHA]).

(6) Pénzügyi korrekciók alkalmazásához a Bizottság – végrehajtási jogi aktusok révén – a meghallgatást követő hat hónapon belül, vagy ha a tagállam vállalja, hogy a meghallgatás után további információkat nyújt be, ezen információk kézhezvételét követő hat hónapon belül hoz határozatot. A Bizottság az eljárás során benyújtott minden információt és észrevételt figyelembe vesz. Amennyiben nem kerül sor meghallgatásra, a hat hónapos időszak a Bizottság által küldött meghívás időpontjától számított két hónap elteltével kezdődik.

(7) Amennyiben a 75. cikk szerinti feladatainak ellátása során a Bizottság vagy az Európai Számvevőszék olyan szabálytalanságokat tár fel, amelyek az irányítási és kontrollrendszerek súlyos működési hatékonyságbeli hiányosságosságairól tanúskodnak, az ennek kapcsán meghatározott pénzügyi korrekció csökkenti az alapokból vagy az ETHA-ból az operatív programhoz nyújtott támogatás mértékét.

Az első albekezdés nem alkalmazandó az irányítási és kontrollrendszerek hatékony működése azon súlyos hiányosságainak esetében, amelyek vonatkozásában a Bizottság vagy az Európai Számvevőszék általi feltárást megelőzően:

- a) a költségvetési rendelet 59. cikkének (5) bekezdésével összhangban a Bizottságnak benyújtott vezetői nyilatkozatban, éves kontrolljelentésben és auditvéleményben, illetve az audithatóság által a Bizottságnak benyújtott egyéb auditjelentésekben már említést tettek;
- b) a tagállam megfelelő javító intézkedéseket hozott.

Az irányítási és kontrollrendszerek hatékony működésének súlyos hiányosságaira vonatkozó értékelés az alkalmazandó jogon alapul, amennyiben sor került a vonatkozó vezetői nyilatkozatok, éves kontrolljelentések és auditvélemények benyújtására.

A pénzügyi korrekcióra vonatkozó döntés során a Bizottság:

- a) tiszteletben tartja az arányosság elvét azáltal, hogy figyelembe veszi az irányítási és kontrollrendszer hatékony működése súlyos hiányosságának jellegét és mértékét, valamint az uniós költségvetésre gyakorolt pénzügyi hatásait;
- b) a százalékban meghatározott átalányalapú vagy extrapolált korrekció alkalmazása során kizárja a tagállam által már korábban észlelt és a 139. cikk (10) bekezdésével összhangban az elszámolásokban kiigazított szabálytalan kiadásokat, valamint a 137.cikk (2) bekezdése szerinti jogszerűségi és szabályszerűségi értékelés alatt álló kiadásokat;
- c) az uniós költségvetést érintő fennmaradó kockázat meghatározása során figyelembe veszi a tagállam által észlelt egyéb súlyos hiányosságok okán a tagállam által az érintett kiadásokra alkalmazott százalékban meghatározott átalányalapú vagy extrapolált korrekciókat.

(8) Az ETHA-ra vonatkozó szabályok a 144. cikk (7) bekezdésében említett pénzügyi korrekciókra vonatkozó további eljárási szabályokat állapíthatnak meg.”

- 19 Az 1303/2013 rendelet 154. cikkének második albekezdése értelmében a rendelet 145. cikkét 2014. január 1-jétől kell alkalmazni.

II - A jogvita előzményei és a vitatott határozat

- 20 A jogvita előzményeinek kifejtését a megtámadott ítélet 1–9. pontja tartalmazza, és azokat a következőképpen lehet összefoglalni.
- 21 2000. december 29-i C (2000) 4331, 2001. december 18-i C (2001) 3609 és C (2001) 4047, valamint 2002. április 19-i C (2002) 759 határozatával a Bizottság pénzügyi támogatást juttatott a Kohéziós Alapból négy, Spanyolország által megvalósított projektre.

- 22 A következő projektekről van szó:
- „[a] Comunidad Autónoma de Extremadura szilárd hulladékainak kezelése – 2001” (CCI 2001.ES.16.C.PE.043) (a továbbiakban: első projekt);
 - „[v]ízellátás és szanálási hálózatok a Duero vízgyűjtő medencéjében – 2001” (CCI 2000.ES.16.C.PE.070), (a továbbiakban: második projekt);
 - „[a] Comunidad Autónoma de Valencia szilárd hulladékainak kezelése – 2001 – II. Csoport” (CCI 2001.ES.16.C.PE.026) (a továbbiakban: harmadik projekt), és
 - „[a] Bierzo Bajo szanálási és szennyvíztisztítási rendszere” (CCI 2000.ES.16.C.PE.036) (a továbbiakban: negyedik projekt);
- 23 Miután a spanyol hatóságok részéről nyilatkozatot kapott az egyes projektek lezárásáról, a Bizottság 2009. március 9-i, valamint 2010. március 26-i, május 12-i és június 30-i levelével mindegyik esetben olyan lezárásra irányuló javaslatot küldött e hatóságoknak, amely a fennálló szabálytalanságokkal indokolt pénzügyi korrekciót tartalmazott.
- 24 Miután a spanyol hatóságok jelezték a Bizottságnak, hogy nem értenek egyet ezekkel a lezárási javaslatokkal, és e tárgyban további információkat küldtek részére, a Bizottság meghívta őket a 2010. november 22-i és 23-i meghallgatásra.
- 25 Miután ezen a meghallgatáson a feleknek nem sikerült valamennyi hivatkozott kérdésben megállapodásra jutniuk, a spanyol hatóságok 2010. december 23-i és 2011. március 25-i levelükkel új információkat továbbítottak a Bizottságnak.
- 26 A Bizottság 2011. december 22-én meghozta a vitatott határozatot.
- 27 A Bizottság ebben a határozatban bevezetéképpen ismerteti, hogy egyrészt az európai uniós és a nemzeti közbeszerzési szabályozásra, másrészt a Kohéziós Alap által társfinanszírozott intézkedésekkel összefüggő kiadások támogathatóságára vonatkozó szabályozásra tekintettel szabálytalanságok fennállását állapította meg.
- 28 A Bizottság a továbbiakban ismerteti a megállapított szabálytalanságokat. Ezek a következőkre vonatkoznak:
- az első projektbe tartozó szerződések esetében a közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó spanyol belső jogi rendelkezésekkel összeegyeztethetetlen odaítélési szempontok alkalmazása;
 - a második projektbe tartozó szerződések esetében hozzáadottérték-adóval kapcsolatos kiadás igazolása annak ellenére, hogy ez a kiadás visszaigényelhető volt, és ebből következően a Kohéziós Alap által társfinanszírozott intézkedések keretében a kiadások támogathatósága tekintetében az 1164/94/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó különleges részletes szabályok megállapításáról szóló, 2003. január 6-i 16/2003/EK bizottsági rendelet (HL L 2., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 14. fejezet, 1. kötet, 189. o.) 11. cikke alapján nem támogatható kiadás;
 - a harmadik projekt keretébe tartozó szerződések esetében egyrészt az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1993. június 14-i 93/37/EGK tanácsi irányelv (HL 1993. L 199., 54. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 2. kötet, 163. o.) 7. cikke (3) bekezdésének d) pontját, másrészt a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi

irányelv (HL 1992. L 209., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 322. o.) 11. cikke (3) bekezdésének e) pontját megsértve hirdetmény közzététele nélküli tárgyalásos eljárást alkalmazott, és

- a negyedik projekt keretébe tartozó szerződések esetében egyrészt a 93/37 irányelv 7. cikke (3) bekezdésének d) pontját, másrészt a 92/50 irányelv 11. cikke (3) bekezdésének e) pontját megsértve hirdetmény közzététele nélküli tárgyalásos eljárást alkalmazott;
- 29 Ezekre a szabálytalanságokra tekintettel a vitatott határozat a Kohéziós Alap terhére nyújtott pénzügyi támogatások összegeit az alábbi mértékben csökkentette:
- az első projekt vonatkozásában 209 049,71 euróval;
 - a második projekt vonatkozásában 218 882,98 euróval;
 - a harmadik projekt vonatkozásában 7 757 675,20 euróval, és
 - a negyedik projekt vonatkozásában 1 005 053,93 euróval.

III - A Törvényszékhez benyújtott kereset és a megtámadott ítélet

- 30 A Spanyol Királyság a Törvényszék Hivatalához 2012. március 7-én benyújtott keresetlevelével keresetet indított a vitatott határozat megsemmisítése iránt.
- 31 Keresete alátámasztásául négy jogalapot terjesztett elő, amelyeket a következőkre alapított: az 1386/2002 rendelet 18. cikke (3) bekezdésének megsértése, a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének megsértése, a bizalomvédelem elvének megsértése, valamint az 1164/94 rendelet II. mellékletének H. cikkében előírt arányossági elv alkalmazására vonatkozó indokolási kötelezettség megsértése.
- 32 A megtámadott ítélettel a Törvényszék megsemmisítette a vitatott határozatot.
- 33 Ezzel kapcsolatban a Törvényszék a megtámadott ítélet 22. pontjában elsőként arra emlékeztetett, hogy a Bíróság korábban már kimondta, hogy a vonatkozó szabályozás rendszertani értelmezéséből az következik, hogy 2000-től a Kohéziós Alaphoz kapcsolódó pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat Bizottság általi meghozatala adott határidőhöz van kötve, amelynek hossza az alkalmazandó szabályozás szerint változik (lásd ebben az értelemben: 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 76., 82., 83., 93. és 94. pont; 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 76., 82., 83., 93. és 94. pont).
- 34 A Törvényszék a megtámadott ítélet 23–25. pontjában azzal folytatta, hogy a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikke (2) bekezdésének és az 1386/2002 rendelet 18. cikke (3) bekezdésének együttes rendelkezése értelmében az a határidő, amelyen belül a Bizottságnak a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozatot el kell fogadnia, a meghallgatás időpontjától számított három hónap (2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 95. pont; 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 95. pont). Úgy ítélte meg, hogy az 1083/2006 rendelet 100. cikkének (5) bekezdése értelmében a Bizottság a meghallgatást követő hat hónapon belül határoz a pénzügyi korrekcióról, és amennyiben nem kerül sor meghallgatásra, a hat hónapos időszak a Bizottság által a meghallgatásra szóló meghívólevél érintett tagállam részére történő elküldésének időpontjától számított két hónap elteltével kezdődik (2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 96. pont; 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 96. pont). Arra is emlékeztetett, hogy az 1303/2013 rendelet 145. cikkének (6) bekezdése alapján a Bizottság a

meghallgatást követő hat hónapon belül, vagy ha a tagállam vállalja, hogy a meghallgatás után további információkat nyújt be, ezen információk kézhezvételét követő hat hónapon belül hoz határozatot, és amennyiben nem kerül sor meghallgatásra, a hat hónapos időszak a Bizottság által a meghallgatásra szóló meghívólevél érintett tagállam részére történő elküldésének időpontjától számított két hónap elteltével kezdődik (2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 97. pont; 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 97. pont).

- 35 E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 26. és 27. pontjában pontosította, hogy bár az 1164/94 rendeletet módosító 1265/1999 rendelet 2000. január 1-jén lépett hatályba, mindazonáltal az 1083/2006 rendelet 108. cikkének második bekezdéséből az következik, hogy az utóbbi rendelet 100. cikkét 2007. január 1-jétől kell alkalmazni, a 2007 és 2013 közötti időszakot megelőző programokat is beleértve. Rámutatott arra is, hogy mindez egyébiránt összeegyeztethető azzal az elvvel, amely szerint az eljárási szabályokat közvetlenül hatálybalépésüket követően alkalmazni kell (2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 98. pont; 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 98. pont). A Törvényszék az 1303/2013 rendelet 145. cikkével kapcsolatban hozzáfűzte, hogy azt a rendelet 154. cikkének második bekezdése értelmében 2014. január 1-jétől kell alkalmazni (2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 99. pont; 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 99. pont).
- 36 A Törvényszék a megtámadott ítélet 28. pontjában másodikként arra emlékeztetett, hogy a Bíróság kimondta, hogy az a tény, hogy a Bizottság nem tartotta be ezeket a határidőket, a lényeges eljárási szabályok megsértésének minősül, amit az uniós bíróságnak hivatalból vizsgálnia kell (lásd: 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 103. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 103. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 37 A megtámadott ítélet 29. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy a jelen ügyben a meghallgatásra 2010. november 22-én és 23-án került sor, a Bizottság pedig 2011. december 22-én fogadta el a vitatott határozatot, így a Bizottság nem tartotta be az 1083/2006 rendelet 100. cikkének (5) bekezdésében előírt hat hónapos határidőt.
- 38 A Törvényszék a megtámadott ítélet 30. és 31. pontjában hozzátette, hogy az előző megállapítást nem kérdőjelezi meg a Bizottság által arra a kérdésre válaszul előterjesztett észrevételek, amelyet a Törvényszék az előtte folyamatban levő eljárás alatt a Bíróság által meghozott 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletnek (C-192/13 P, EU:C:2014:2156) és 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletnek (C-197/13 P, EU:C:2014:2157) a jelen ügy keretében levonandó következményeivel kapcsolatban tett fel neki. Az említett észrevételekben a Bizottság úgy érvelt, hogy a Bíróság ezen ítéletei „a meghallgatás napjától számított határidő fennállásának általános elvét fogalmazzák meg, ám nem vizsgálják sem azon rendelkezés értelmét és célját, amely meghatározza a meghallgatás megtartásának kezdő időpontját, sem pedig a határidő esetleges megszakadásának esetét”. Ezzel kapcsolatban azt állítja, hogy a Bíróságnak a Törvényszék által a megtámadott ítélet 22–27. pontjában ismertetett érvelése csak „rendes” esetekben alkalmazható, amikor az érintett tagállam álláspontja a Bizottság által szervezett meghallgatás időpontjában véglegessé vált, és amikor a Bizottságnak tehát az érintett tagállam álláspontja alátámasztásul előadott valamennyi érv és ténybeli elem a rendelkezésére áll, és ezért a Bizottság határozatot tud hozni. Gyakori viszont, hogy a Bizottság az érintett tagállam kérésére és annak érdekében beleegyezik a meghallgatáson kívüli párbeszéd folytatásába, ilyen esetben pedig a Bizottság szerint azt kell megállapítani, hogy a felek közötti párbeszéd folytatása megszakítja a Bizottság által a határozata meghozatalára vonatkozóan előírt határidőt, és az csak az említett párbeszéd lefolytatását követően kezdődik újra.
- 39 A Törvényszék ezt az érvelést a megtámadott ítélet 32–36. pontjában a következő okokból elutasította.

- 40 Először is a Bizottság maga is elismerte, hogy az 1083/2006 rendelet 100. cikke (5) bekezdésének időbeli hatálya kiterjed a jelen ügyre.
- 41 Másodsor, ahogyan ez 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletből (C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 99. pont) és a 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletből (C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 99. pont) is következik: ez a rendelkezés általánosságban arra kötelezi a Bizottságot, hogy az érintett tagállammal folytatott meghallgatástól számított hat hónapon belül hozzon határozatot a pénzügyi korrekció tárgyában. E szabály alól csak egy esetben ír elő kivételt: ha nem került sor meghallgatásra. Abban az esetben azonban nem tesz lehetővé eltérést, ha a Bizottság és az érintett tagállam a meghallgatáson kívül kívánja folytatni a párbeszédet. Ezzel eltér az 1303/2013 rendelet 145. cikkének (6) bekezdésétől, amely kifejezetten fenntartja a Bizottság által felvázolt esetet, de amely csak 2014. január 1-je óta alkalmazandó.
- 42 Harmadszor, a szóban forgó rendelkezések Bíróság általi rendszertani értelmezéséből egyértelműen az következik, hogy bár a Bizottság számára előírt határozathozatali határidőt az alkalmazandó szabályozás több ízben is módosította, az uniós jogalkotó minden alkalommal pontos határidőt kívánt előírni, úgy ítélve meg, hogy az Uniónak és az uniós tagállamoknak is az az érdeke, hogy a pénzügyi korrekcióra vonatkozó eljárás záróidőpontja előre látható legyen, ami azt jelenti, hogy a végleges határozat rögzítése egy előre megállapított, ám a Bizottság számára a határozat meghozatalára kellő időt biztosító határidőn belül lezárul (lásd ebben az értelemben: 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 84–86. és 88. pont; 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 84–86. és 88. pont).
- 43 E megfontolásokból azt a következtetést lehet levonni, hogy még ha a Bizottság és az érintett tagállam abban is állapodik meg, hogy a meghallgatáson kívül folytatja a párbeszédet, a meghallgatástól számított hat hónapon belül akkor is minden olyan esetben pénzügyi korrekcióra vonatkozó végleges határozatot kell hozni, amelyben az 1083/2006 rendelet 100. cikke (5) bekezdésének időbeli hatálya – az 1303/2013 rendelet 145. cikke (6) bekezdésének hatálya alá tartozó esetektől eltérően – fennáll.
- 44 Negyedszer, a 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletből (C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 10–12. pont) és a 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletből (C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 10–12. pont) kitűnik, hogy a felek közötti párbeszéd mindkét szóban forgó ügyben a meghallgatáson kívül folytatódott, és hogy a Bizottság ezekben az ügyekben a megtámadott határozatot az egyik ügyben a párbeszéd befejezésétől számított kevesebb mint hat hónapon belül hozta meg; ezek mind olyan tényezők, amelyeket a Bíróság nyilvánvalóan figyelembe vett volna, ha korlátozni kívánta volna az ezen ítéletekben kialakított értelmezés hatályát.
- 45 A megtámadott ítélet 37. pontjában a Törvényszék kimondta, hogy az előzőekben kifejtett megállapítások összességére tekintettel a vitatott határozatot nem érvényesen fogadták el, és ezért meg kell semmisíteni.

IV – A felek kereseti kérelmei és a Bíróság előtti eljárás

- 46 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - határozathozatal céljából az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé, és
 - a Spanyol Királyságot kötelezze a költségek viselésére.

- 47 A Spanyol Királyság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 48 A Bíróság tizedik tanácsának elnöke 2016. január 27-i végzésével megengedte a Holland Királyságnak, hogy beavatkozzon a Spanyol Királyság kérelmeinek támogatása végett.

V – A fellebbezésről

- 49 Fellebbezésének alátámasztására a Bizottság két jogalapra hivatkozik, amelyeket arra alapít, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot elsődlegesen a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat meghozatalára irányuló határidő megállapításával kapcsolatban, másodlagosan pedig ezen határidő jellegének meghatározásával és a határidő be nem tartásából eredő hatásokkal kapcsolatban.

A – Az első jogalapról

1. A felek érvei

- 50 A Bizottság első jogalapjával azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen ítélte meg, hogy a Bizottságnak a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozatot az érintett tagállammal tartott meghallgatás időpontjában hatályos szabályozásban megállapított konkrét határidőn belül kell meghoznia.
- 51 Ez a jogalap két részből áll, mivel a Bizottság azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy az 1083/2006 rendelet 100. cikkét kell alkalmazni a jelen ügyben a követendő eljárást – és konkrétan a betartandó határidőt – illetően a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozathozatalra, holott először is a jelen ügyben alkalmazandó rendelkezés a Bizottság szerint a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdése volt, másodszor pedig a releváns uniós szabályozás nem ír elő határidőt a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat Bizottság általi meghozatalára.
- 52 Első jogalapjának első részével a Bizottság azt kifogásolja, hogy a Törvényszék rosszul értelmezte és alkalmazta a szóban forgó különböző rendeletek átmeneti rendelkezéseit. A Törvényszék így egyrészt figyelmen kívül hagyta az 1083/2006 rendelet 105. cikke (1) bekezdésének tartalmát, amely rendelkezésből szerinte az következik, hogy a 2006-os új alaprendelet elfogadása előtti rendszerben társfinanszírozott projektek a lezárásukig továbbra is teljes mértékben az említett rendszer alá tartoznak, akár a folytatásukról, akár a módosításukról, illetve részleges vagy teljes megszüntetésükről van szó. Másrészt a Bizottság szerint a Törvényszék tévesen értelmezte az 1083/2006 rendelet 108. cikkének második bekezdését.
- 53 A Bizottság szerint az 1083/2006 rendelet „Átmeneti rendelkezések” című 105. cikke a Kohéziós Alapra vonatkozó jogalkotási aktusok folytatóságát írja elő. E rendeletnek a hatálybalépésére vonatkozó 108. cikkéből az következik, hogy csak a 2007 és 2013 közötti időszakban alkalmazandó új szabályoknak megfelelően jóváhagyott társfinanszírozott projektek tartoznak az említett rendelet hatálya alá. E 108. cikk célja az új alaprendelet egyes rendelkezései alkalmazásának a 2006. augusztus 1-jében meghatározott hatálybalépésüknél későbbi időpontra – 2007. január 1-jére – történő elhalasztása a 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozó programok tekintetében. Így az 1083/2006 rendelet azon rendelkezései, amelyek a rendelet hatálybalépésétől kezdve alkalmazandóak, alapvetően a programozásra vonatkoznak, míg a csak 2007. január 1-jétől kezdve alkalmazandó rendelkezések elsősorban a költségvetési és pengzgdzálkodásra irányulnak.

- 54 Ezek a különleges átmeneti rendelkezések azzal magyarázhatók, hogy a Kohéziós Alapra vonatkozó alap-jogiaktusok differenciált módon az egymást követő programozási időszakokra (2000–2006, 2007–2013, 2014–2020) vonatkoznak, amelyek az Unió pénzügyi kereteihez kapcsolódnak. Ezek az alap-jogiaktusok továbbá olyan anyagi és eljárási szabályokat tartalmaznak, amelyek az Unió által a kohéziós politika keretében nyújtott pénzügyi támogatások programozására, végrehajtására és ellenőrzésére vonatkoznak, és amelyek minden egyes programozási időszak tekintetében olyan elválaszthatatlan normatív egységet képeznek, amelynek egyes rendelkezéseit nem lehet elkülönítve figyelembe venni.
- 55 E körülményekre tekintettel a Törvényszék tévesen állapította meg a megtámadott ítélet 26. pontjában, hogy az 1083/2006 rendelet 108. cikkének második bekezdése alapján a rendelet 100. cikkét „2007. január 1-jétől kell alkalmazni, a 2007 és 2013 közötti időszakot megelőző programokat is beleértve”. Az 1083/2006 rendelet 105. cikkének megfelelően ugyanis a – mint a jelen ügyben is – 2000 és 2006 közötti programozási időszak keretében jóváhagyott projekt korrekciójára időbeli hatályát tekintve alkalmazandó eljárási rendelkezés nem az említett rendelet 100. cikkének (5) bekezdése, hanem a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdése.
- 56 Első jogalapjának második részével a Bizottság azt hangsúlyozza, hogy az 1083/2006 rendelet 100. cikkének megfogalmazása eltér a módosított 1164/94 rendelet II. mellékletének H. cikkétől.
- 57 Így a 100. cikk (5) bekezdése értelmében a Bizottság és a tagállam közötti megegyezés hiányában „a Bizottság a meghallgatást követő hat hónapon belül határoz a pénzügyi korrekcióról”.
- 58 A módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikke (2) bekezdésének spanyol nyelvi változata szerint viszont, „[a]mennyiben három hónapon belül nem sikerült megegyezést elérni, a Bizottság által meghatározott időtartam lejártával, [...] a Bizottság határoz [...]”.
- 59 Ez utóbbi rendelkezés tehát nem ír elő olyan határidőt, amelyen belül a Bizottságnak meg kell hoznia a határozatát, csupán azt a határidőt rögzíti, amelyen belül a Bizottságnak és a tagállamnak törekednie kell arra, hogy megállapodásra jusson egymással. A Bíróság több, az Európai Mezőgazdasági Orientációs és Garanciaalapra (EMOGA) vonatkozó döntése is megerősíti, hogy nincsen határidő a pénzügyi korrekcióra vonatkozó végleges határozat meghozatalára.
- 60 Következésképpen a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot azáltal, hogy a megtámadott ítélet 22. pontjában azt állapította meg, hogy a Bizottságnak meghatározott határidőn belül meg kellett volna hoznia a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozatot.
- 61 A Spanyol Királyság álláspontja szerint az első jogalap második része elfogadhatatlannak minősül, mivel a Bizottság nem ismertetett olyan jogi érvet, amellyel alá lehetne támasztani azt, hogy a megtámadott ítélet 22–27. pontja téves jogalkalmazást tartalmaz, hanem csupán azt állította, hogy nem volt köteles meghatározott határidőn belül elfogadni a vitatott határozatot.
- 62 E tagállam szerint az említett rész mindenképpen megalapozatlan.
- 63 E jogalap első része pedig szerinte hatástalan, mivel a megtámadott ítélet rendelkező része jogilag megkövetelt módon indokolt, és nem releváns, hogy az adott ügyben alkalmazandó határidő a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdésében foglalt három hónapos határidő, vagy pedig az 1083/2006 rendelet 100. cikkének (5) bekezdésében szereplő hat hónapos határidő. Az említett rész is megalapozatlannak tekinthető.

2. A Bíróság álláspontja

64 Elsőként meg kell vizsgálni az első jogalap második részét, amely arra vonatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a 2000. évtől kezdve a Bizottságnak egy adott határidőhöz kell igazodnia a strukturális alapokkal kapcsolatos pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat meghozatalakor. E jogalap első részét, amely arra irányul, hogy a Törvényszék állítólagosan megsértette az említett határidő részletes végrehajtási szabályaira vonatkozó uniós jogot, adott esetben másodikként kell megvizsgálni.

a) Az első jogalap második részéről

i) Az elfogadhatóságról

65 Az első jogalap második részének elfogadhatóságát illetően a Spanyol Királyság által hivatkozott elfogadhatatlansági kifogást el kell utasítani.

66 Igaz, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a fellebbezésben pontosan meg kell jelölni a hatályon kívül helyezni kért ítélet kifogásolt részeit, valamint a kérelmet konkrétan alátámasztó jogi érveket (lásd különösen: 2000. július 4-i Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ítélet, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 34. pont; 2003. március 6-i Interporc kontra Bizottság ítélet, C-41/00 P, EU:C:2003:125, 15. pont; 2006. szeptember 12-i Reynolds Tobacco és társai kontra Bizottság ítélet, C-131/03 P, EU:C:2006:541, 49. pont).

67 A jelen ügyben azonban a Bizottság nem szorítkozik a Törvényszék előtt általa már ismertett jogalapok és érvek megismétlésére vagy szó szerinti átvételére, hanem az uniós jognak a Törvényszék által a megtámadott ítéletben kialakított értelmezését, illetve alkalmazását támadja meg a Bíróság előtt.

68 A Bizottság ugyanis fellebbezése első jogalapja második részének alátámasztásaként lényegében azt állítja, hogy a Törvényszék figyelmen kívül hagyta az uniós jogot annak megállapításakor, hogy az uniós jog olyan határidőt ír elő, amelyet a Bizottság köteles betartani a pénzügyi korrekció végrehajtásakor, a fellebbezésében pedig ismerteti azokat a jogi érveket, amelyekre e tekintetben támaszkodik.

69 Ebből az következik, hogy a Bizottság első jogalapjának második része elfogadható.

ii) Az ügy érdeméről

70 Az első jogalap második részét illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság több alkalommal is megállapította, hogy bár az 1999. év végéig hatályos uniós szabályozás nem állapít meg határidőt a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat Bizottság általi meghozatalára, a 2000. évtől alkalmazandó uniós szabályozás viszont tartalmaz ilyen jogszabályi határidőt (lásd: 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 75–82. pont; 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 75–82. pont; 2014. október 22-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-429/13 P, EU:C:2014:2310, 29. pont; 2014. december 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-513/13 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2412, 36. pont; 2015. június 24-i Németország kontra Bizottság ítélet, C-549/12 P és C-54/13 P, EU:C:2015:412, 81. pont; 2015. június 24-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-263/13 P, EU:C:2015:415, 50. pont).

71 2015. június 24-i Németország kontra Bizottság ítéletében (C-549/12 P és C-54/13 P, EU:C:2015:412, 96. pont) és 2015. június 24-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletében a Bíróság egyébiránt „állandónak” minősítette az említett ítélkezési gyakorlatot.

- 72 A Törvényszék ezért azáltal, hogy a megtámadott ítélet 22. pontjában kimondta, hogy 2000-tól a Kohéziós Alaphoz kapcsolódó pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat Bizottság általi meghozatala adott határidőhöz van kötve, egyáltalán nem alkalmazta tévesen a jogot, csupán a Bíróság vonatkozó ítélkezési gyakorlatát alkalmazta megfelelően.
- 73 Ebben az összefüggésben tisztázni kell, hogy a Bizottság által ezen ítélkezési gyakorlat megkérdőjelezése céljából előadott érveknek nem adható hely.
- 74 Először is a jelen ügyben szereplőhöz hasonló határozat alaki szabályszerűségének megítélése szempontjából nem releváns a Bizottság arra vonatkozó álláspontja, miszerint a Bíróság több határozatának is ellentmond az a megállapítás, hogy 2000-tól kezdve a Kohéziós Alappal kapcsolatos pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat meghozatalát illetően az említett intézményre jogszabályi határidő vonatkozik. E határozatokból szerinte az következik, hogy a Bíróság elutasította egyes tagállamok arra alapított érvét, hogy az általuk megtámadott határozat meghozatalakor a Bizottság túllépte az erre vonatkozóan előírt határidőt.
- 75 Egyrészt ugyanis a Bizottság által e tekintetben hivatkozott 1988. január 27-i Dánia kontra Bizottság ítélet (349/85, EU:C:1988:34, 19. pont), 1993. október 6-i Olaszország kontra Bizottság ítélet (C-55/91, EU:C:1993:832, 69. pont), 1996. július 4-i Görögország kontra Bizottság ítélet (C-50/94, EU:C:1996:266, 6. pont) és 1999. április 22-i Hollandia kontra Bizottság ítélet (C-28/94, EU:C:1999:191, 51. pont) az EMOGA-val kapcsolatos uniós szabályozásra vonatkozik, amely nem tartalmazott akkor olyan rendelkezést, amelyet hasonlóan lehetne tekinteni azokhoz az uniós jogi szabályokhoz, amelyek alapján a Bíróság a jelen ítélet előző pontjában foglalt megállapításra jutott.
- 76 Ráadásul a Bizottság által említett ügyekben releváns, EMOGA-ra vonatkozó szabályozás nyilvánvalóan 2000 előtt volt alkalmazandó, és így a Bíróság által ezekben az ügyekben hozott ítéletek nincsenek kihatással arra az ítélkezési gyakorlatra, amelyet a Bizottság a jelen fellebbezéssel meg kíván kérdőjelezni.
- 77 Másrészt a 2010. január 22-i Görögország kontra Bizottság végzéssel (C-43/09 P, nem tették közzé, EU:C:2010:36) kapcsolatban, amelyre szintén hivatkozott a Bizottság, elegendő arra rámutatni, hogy sem az 1386/2002 rendelet, sem az 1083/2006 rendelet időbeli hatálya nem terjedt ki az említett végzés alapjául szolgáló ügyre.
- 78 Másodszor azt kell megállapítani, hogy a Bizottság álláspontja a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikke (2) bekezdése spanyol nyelvi változatának szövegén alapul, amely szerint az abban szereplő három hónapos határidő a felek közötti megegyezés hiányához kapcsolódik.
- 79 Az említett rendelkezésnek azonban – ahogyan ezt a Bíróság a 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet (C-192/13 P, EU:C:2014:2156) és a 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet (C-197/13 P, EU:C:2014:2157) 52. és 53. pontjában hangsúlyozta – az egyes nyelvi változatoktól függően más-más értelme van, mivel a rendelkezés francia nyelvi változata szerint az ott előírt három hónap a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat meghozatalára vonatkozik.
- 80 A Bíróság ebből ezen ítéletek 55. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy az eltérő tartalmú nyelvi változatokkal rendelkező szöveg egységes értelmezése és alkalmazása érdekében a szóban forgó rendelkezést nem egy adott nyelvi verziótól függően, hanem azon szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi.
- 81 Így a Bíróság a releváns uniós szabályozást annak rendszertani elemzését követően úgy értelmezte, hogy 2000-től a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat meghozatalakor a Bizottság jogszabályi határidő betartására köteles (lásd: 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 56–82. pont; 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 56–82. pont).

- 82 Harmadszor, a Bizottság által képviselt álláspont ellentmondásosnak bizonyul.
- 83 A Bizottság ugyanis korábban maga is több ízben olyan megközelítést javasolt, amely szöges ellentétben áll az általa a jelen fellebbezés keretében képviselt állásponttal.
- 84 Ahogyan erre a Bíróságnak a 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletében (C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 81. pont) és a 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletében (C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 81. pont) már alkalma volt rámutatni, az 1386/2002 rendelet 18. cikke, amelynek megfelelően a Bizottság a módosított 1164/94 rendelet végrehajtási szabályait megállapította, nem értelmezhető annak megerősítéseként, hogy a pénzügyi korrekcióról szóló határozat meghozatalára jogszabályi határidő vonatkozik.
- 85 Ezenkívül a Bíróság ezen ítéletek 83. pontjában jelezte, hogy ugyanez az értelmezés következik abból a szóhasználatból, amelyet maga a Bizottság alkalmaz az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Számvevőszéknek – Az Európai Unió éves beszámolója – 2010-es pénzügyi év című, (2011) C 332/01 számú bizottsági közleményben (HL 2011. C 332., 1. o.), amelynek 63. oldalán a kohéziós politikával kapcsolatos pénzügyi korrekciók végrehajtására vonatkozóan az áll, hogy amennyiben a tagállammal folytatott, a kifizetéseknek a program javára történő felfüggesztését is magában foglaló hivatalos kontradiktórius eljárást követően a tagállam nem ért egyet a Bizottság által megkövetelt vagy javasolt korrekcióval, „a Bizottságnak a tagállammal folytatott hivatalos meghallgatás időpontjától számítva három (a 2007 és 2013 közötti programok vonatkozásában hat) hónap áll rendelkezésére, hogy hivatalos pénzügyi korrekciós határozatot fogadjon el, és a Bizottság visszafizetési felszólítást bocsát ki annak érdekében, hogy a tagállam visszafizesse az adott összeget”.
- 86 A fenti megfontolásokra tekintettel az első jogalap második részét mint megalapozatlant el kell utasítani.
- b) Az első jogalap első részéről
- 87 Az első jogalap első része lényegében arra a kérdésre irányul, hogy – ahogyan ezt a Bizottság állítja – a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdése, amely 2000-től 2006-ig volt hatályban, vonatkozik-e a vitatott határozatra időbeli hatály alapján alkalmazandó eljárásra, és így a Törvényszék tévesen alkalmazta-e az 1083/2006 rendelet 100. cikkét, amely a módosított 1164/94 rendelet helyébe lépett.
- 88 E tekintetben a Bizottság által a fellebbezésének alátámasztására előadott érvelés nem megalapozott.
- 89 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság több alkalommal kimondta, hogy az 1083/2006 rendelet 108. cikkéből az következik, hogy a rendelet 100. cikkét 2007. január 1-jétől kell alkalmazni, az ezen időpont előtt jóváhagyott, de még folyamatban lévő programokat is beleértve (lásd: 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 98. pont; 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 98. pont; 2014. október 22-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-429/13 P, EU:C:2014:2310, 31. pont; 2014. december 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-513/13 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2412, 45. pont; 2015. június 24-i Németország kontra Bizottság ítélet, C-549/12 P és C-54/13 P, EU:C:2015:412, 84. pont; 2015. június 24-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-263/13 P, EU:C:2015:415, 53. pont).
- 90 Ebben az összefüggésben tisztázni kell, hogy az említett rendelet 108. cikke második bekezdése jelentését és tartalmát illetően nem hagy kétséget. Így első mondatának megfelelően az ott felsorolt rendelkezéseket 2006. augusztus 1-jétől kezdődően, „kizárólag a 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozó programok tekintetében” kell alkalmazni. Második mondata értelmében azonban „a többi rendelkezést 2007. január 1-jétől” – külön pontosítás nélkül, tehát általánosan – „kell alkalmazni”.

- 91 Márpedig az 1083/2006 rendelet 108. cikke második bekezdésének értelmében vett „többi rendelkezés” között szerepel a rendelet 100. cikke is, amely így tehát 2007. január 1-jétől kezdve alkalmazandó.
- 92 Az említett, „Az eljárás” című 100. cikk ilyen alkalmazása továbbá azzal is indokolható, hogy összeegyeztethető azzal az elvvel, amely szerint az eljárási szabályokat közvetlenül alkalmazni kell (lásd különösen: 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 98. pont; 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 98. pont).
- 93 A jelen ügyben egyébként a jogvita egyetlen eleméből sem következik az, hogy új jogszabályt alkalmaztak volna egy korábbi jogszabály hatálya alatt keletkezett és véglegesen megszerzett jogi helyzetre. Éppen ellenkezőleg, a Bizottság csak az 1083/2006 rendelet hatálybalépését követően indította meg a pénzügyi korrekcióra vonatkozó eljárást, a felek meghallgatására pedig csaknem három és fél évvel az említett rendelet 100. cikke alkalmazhatóságának időpontja után került sor.
- 94 Azzal kapcsolatban, hogy a Bizottság az 1083/2006 rendelet 105. cikkének (1) bekezdésével érvel, hangsúlyozni kell, hogy e rendelkezés célja átmeneti szabályok megállapítása azokra a strukturális alapokra vonatkozóan, amelyeket egy 2006. december 31-ig hatályban lévő uniós szabályozás alapján hagytak jóvá, de amelyek ezen időpontot követően is folytatódhatnak, és a lezárásukra későbbi időpontban kerül sor.
- 95 Az előírt átmeneti rendszer az ebben az összefüggésben alkalmazandó anyagi jogi szabályokra irányul, ahogyan ez egyébként az említett 105. cikkben a „támogatás” és a „projekt” szavak használatából, valamint a 105. cikk (2) és (3) bekezdésének tartalmából is kitűnik, nem pedig eljárási jellegű szabályokra, amelyekre a jelen ítélet 92. pontjában ismertetett főszabály vonatkozik.
- 96 Következésképpen az 1083/2006 rendelet 105. cikkében foglalt, említett átmeneti rendelkezés nem alkalmazható arra az eljárási határidőre, amelyet a Bizottságnak az e rendelethez kapcsolódó pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat meghozatalakor be kell tartania.
- 97 Hozzá kell ehhez továbbá fűzni, hogy sem logikai, sem gyakorlati szempontból nem lenne értelme annak, hogy az 1083/2006 rendelet 100. cikke, amely arra kötelezi a Bizottságot, hogy a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozatát a meghallgatást követő hat hónapon belül hozza meg, 2007. január 1-jétől, de csak a 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozó programokra legyen alkalmazható, ahogyan ezt a Bizottság állítja. Erre a 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozóan ugyanis a pénzügyi korrekció kérdése nem 2007-től merül fel, hanem csak néhány évvel később, a projektek lezárása után. Az említett rendelet 100. cikkében foglalt határidő-előírás 2007-től történő alkalmazása ezért csak akkor érvényesül hatékonyan, ha ez a szabály olyan időszakra vonatkozik, amely ebben az időpontban már folyamatban van.
- 98 E körülményekre tekintettel a Törvényszék nem sértette meg az uniós jogot, amikor a megtámadott ítélet 29. pontjában az 1083/2006 rendelet 100. cikkének (5) bekezdését alkalmazta.
- 99 Még ha – ahogyan ezt a Bizottság állítja – a jelen ügyben nem is az 1083/2006 rendelet 100. cikke (5) bekezdésében foglalt, hanem a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének az 1386/2002 rendelet 18. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseket kellett volna alkalmazni, akkor is mindenképpen nyilvánvaló, hogy a Bizottság a vitatott határozat meghozatalakor az utóbbi két rendelkezésben szereplő, határidőre vonatkozó követelményeknek sem tett eleget.
- 100 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából ugyanis az következik, hogy a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének az 1386/2002 rendelet 18. cikkének (3) bekezdésével összefüggésben értelmezett (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat meghozatalakor a Bizottság a meghallgatás időpontjától számított három hónapos határidő betartására

köteles (lásd: 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-192/13 P, EU:C:2014:2156, 95. és 102. pont; 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet, C-197/13 P, EU:C:2014:2157, 95. és 102. pont).

- 101 Az első jogalap első részét ennél fogva szintén el kell utasítani, és így az első jogalapot mint megalapozatlant teljes egészében el kell utasítani.

B – A második jogalapról

1. A felek érvei

- 102 A Bizottság második jogalapjával arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a Bizottság számára a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat elfogadására nyitva álló határidő jogvesztő határidő, amelynek elmulasztása a lényeges eljárási szabályok olyan megsértésének minősül, amely érvénytelenné teszi az e határidőn túl elfogadott határozatot.
- 103 A Bizottság pontosítja, hogy ezt a jogalapot csak másodlagosan terjeszti elő arra az esetre, ha a Bíróság elutasítaná az elsődleges jogalapját azzal az indokolással, hogy a Bizottságnak az 1083/2006 rendelet 100. cikkének (5) bekezdésében rögzített határidőn belül kell elfogadnia a vitatott határozatot, vagy pedig a Bizottság azon értelmezésével ért egyet, amely szerint e rendelet időbeli hatálya miatt nem alkalmazható, de mégis úgy dönt, hogy a módosított 1164/94 rendelet II. melléklete H. cikkének (2) bekezdése határidőt ír elő a döntéshozatalra.
- 104 A Bizottság mindkét esetben vitatja a megtámadott ítéletnek a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat elfogadására a Bizottság számára előírt határidő jellegével kapcsolatos indokolását.
- 105 A Bizottság szerint a megtámadott ítélet 28., 30., 31., valamint 33–36. pontja eltér a Bíróság „hagyományos”, a Törvényszék által korábban követett ítélkezési gyakorlatától. A Bizottság e tekintetben több, a Bíróság által az EMOGA-val kapcsolatban hozott ítéletre hivatkozik, amelyekből az következik, hogy a pénzügyi korrekcióra irányuló határozatok elfogadására nem vonatkozik jogvesztő határidő. Ez a megközelítés szerinte összhangban áll a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat alapvető céljával, amely az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére irányul, mivel a Bizottság köteles biztosítani, hogy az ezzel összefüggésben kifizetett kiadások összeegyeztethetők legyenek az uniós joggal.
- 106 Azt a tényt, hogy a határidő be nem tartására nem írtak elő szankciót, a Bizottság szerint úgy kell értelmezni, hogy a határidő nem kötelező, hanem csupán figyelmeztető jellegű.
- 107 Ezért a határidő be nem tartása a Bizottság szerint nem érinti a határozatának jogszerűségét, kivéve ha a tagállam bizonyítja, hogy a határozathozatal késedelme sérti az érdekeit. A késedelem azonban főszabály szerint annak tudható be, hogy az érintett tagállammal párbeszédet kell folytatni, a tagállam pedig a meghallgatást követően új információkat közöl, és így a tagállam érdekeit megfelelően figyelembe veszik. A jelen esetben a Spanyol Királyság nem bizonyította, hogy mennyiben okozott számára sérelmet a határidő figyelmen kívül hagyása, a határidő túllépése pedig semmi esetre sem tekinthető észszerűtlennek.
- 108 A Bizottság ebből arra a következtetésre jut, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a vitatott határozatot megsemmisítette azzal az indokolással, hogy a Bizottság azt határidőn túl fogadta el.
- 109 A Spanyol Királyság úgy érvel, hogy a Bizottság által hivatkozott második jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

2. A Bíróság álláspontja

- 110 A Bizottság által másodlagosnak minősített ezen jogalap megalapozottságának eldöntéséhez rá kell mutatni arra, hogy a jelen ítélet 74–76. pontjában szereplőkkel megegyező okokból nem releváns a Bizottságnak az 1988. január 27-i Dánia kontra Bizottság ítéletre (349/85, EU:C:1988:34, 19. pont), az 1993. október 6-i Olaszország kontra Bizottság ítéletre (C-55/91, EU:C:1993:832, 69. pont), az 1996. július 4-i Görögország kontra Bizottság ítéletre (C-50/94, EU:C:1996:266, 6. pont) és az 1999. április 22-i Hollandia kontra Bizottság ítéletre (C-28/94, EU:C:1999:191, 51. pont) alapított érvelése.
- 111 Továbbá meg kell állapítani, hogy a megtámadott ítéletben a Törvényszék a Bíróságnak a 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletből (C-192/13 P, EU:C:2014:2156) és a 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletből (C-197/13 P, EU:C:2014:2157) következő ítélkezési gyakorlata alapjául szolgáló elveket alkalmazta.
- 112 A Bíróság ezen ítélkezési gyakorlata nemcsak a strukturális alapokkal kapcsolatos uniós szabályozás összességének rendszerére és céljára irányuló vizsgálaton alapul (ezen ítéletek 56–84. pontja), hanem más megfontolásokon is, így például az észszerű és gondos uniós, illetve tagállami költségvetési gazdálkodáson, valamint a megfelelő ügyintézés elvének, valamint az intézmények és a tagállamok közötti jóhiszemű együttműködés elvének tiszteletben tartásán (az említett ítéletek 86–88. pontja). A Bíróság azt is fontosnak tartotta hangsúlyozni, hogy az általa ott ismertetett értelmezés nem von maga után semmilyen gyakorlati hátrányt, mivel elegendő időt hagy a Bizottság számára arra, hogy jogszerűen meghozza a határozatát (ugyanezen ítéletek 85. cikke).
- 113 Konkrétan a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat elfogadására a Bizottság számára előírt határidő be nem tartásának szankciójával kapcsolatban a Bíróság a 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet (C-192/13 P, EU:C:2014:2156) és a 2014. szeptember 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítélet (C-197/13 P, EU:C:2014:2157) 102. pontjában kimondta, hogy a Bizottság állításával szemben irreleváns az a körülmény, hogy a vonatkozó uniós szabályozás nem írja elő kifejezetten, hogy a pénzügyi korrekcióra vonatkozó határozat elfogadása tekintetében előírt határidő be nem tartásának esetén a Bizottság már nem fogadhat el ilyen határozatot, tekintettel arra, hogy egy olyan határidőre történő utalás, amelyen belül egy ilyen jellegű határozatot el kell fogadni, önmagában elégséges.
- 114 A Bíróság ezen ítéletek 103. pontjában ezután kiemelte, hogy a sérelmet okozó aktus elfogadására vonatkozó eljárási szabályok megsértése a lényeges eljárási szabályok megsértésének minősül, amelyet az uniós bíróságnak hivatalból is vizsgálnia kell hoznia, és hogy az a tény, hogy a Bizottság a vitatott határozatot nem az uniós jogalkotó által előírt határidőn belül fogadta el, a lényeges eljárási szabályok megsértésének minősül.
- 115 Ezt az ítélkezési gyakorlatot a Bíróság azóta több ízben is megerősítette, ahogyan ez például a 2014. október 22-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletből (C-429/13 P, EU:C:2014:2310), a 2014. december 4-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletből (C-513/13 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2412), a 2015. június 24-i Németország kontra Bizottság ítéletből (C-549/12 P és C-54/13 P, EU:C:2015:412), valamint a 2015. június 24-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletből (C-263/13 P, EU:C:2015:415) is kitűnik.
- 116 Ebben az összefüggésben pontosítani kell, hogy a jelen esetben szóban forgó határidőt az uniós jogalkotó egyértelműen és pontosan meghatározta, és hogy az 1303/2013 rendeletben előírtakkal ellentétben az 1083/2006 rendelet e tekintetben nem veszi figyelembe a felek között a meghallgatást követően folytatott párbeszédet.

- 117 Márpedig az Unióban, amelyet a jogállamiság jellemez, az uniós bíróságok feladata az ilyen általános jellegű szabályok betartatása, adott esetben akár azáltal, hogy hivatalból elítéli az ilyen szabályok megsértését. A jogszerűség és a jogbiztonság elvével ellentétes ugyanis, hogy egy uniós rendeletben a sérelmet okozó aktus elfogadására előírt határidőt pusztán figyelmeztető jellegűnek tekintsék, és így ne érintse a jogi aktus érvényességét, ha a jogi aktus kibocsátója nem tartja be ezt a határidőt.
- 118 E körülményekre tekintettel nem róható fel a Törvényszéknek, hogy tévesen alkalmazta a jogot, amikor a vitatott határozat lényeges eljárási szabályok megsértése miatti megsemmisítése érdekében a Bíróság releváns állandó ítélkezési gyakorlatára támaszkodott, és így a második jogalapot csak elutasítani lehet.
- 119 Mivel a Bizottság egyetlen jogalapjának sem lehetett helyt adni, a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

VI - A költségekről

- 120 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről.
- 121 Ugyanezen szabályzat 138. cikke, amelyet e szabályzat 184. cikke (1) bekezdésének értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, az (1) bekezdésében akként rendelkezik, hogy a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 122 A Bizottságot, mivel pervesztes lett, a Spanyol Királyság kérelmének megfelelően kötelezni kell az eljárás költségeinek viselésére.
- 123 Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése szerint, amelyet ezen eljárási szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásra is alkalmazni kell, az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket.
- 124 Következésképpen a Holland Királyság maga viseli a saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) A Bíróság az Európai Bizottságot kötelezi a költségek viselésére.**
- 3) A Holland Királyság maga viseli saját költségeit.**

Aláírások